Art for Inner Development Project
by Nippon Paint

NIPPON PAINT

ราคา 290 บาท

9 789749 425282

ANUPAN PLUCKPANKHAJEE

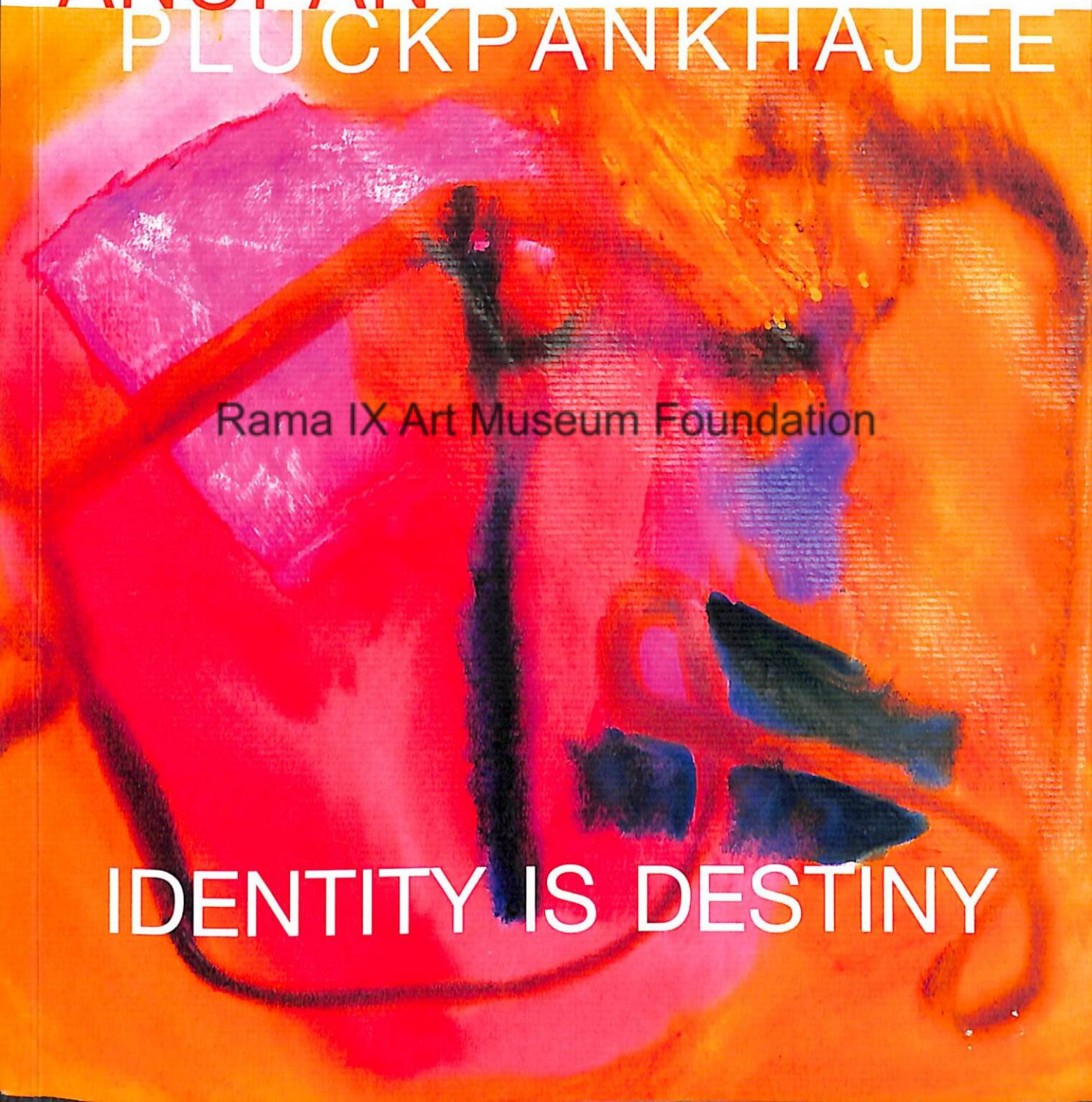

Rama IX Art Museum Foundation

IDENTITY IS DESTINY

"อัตลักษณ์ คือ ชะตาชีวิต"
จิตรกรรมนามธรรมของสองผู้แสวงหา
โดย ทวีศักดิ์ อุชุคตานนท์ และ อนุพันธุ์ พฤกษ์พันธ์ขจี

เป็นงานจากการแสวงหา เรียนรู้ และบันทึกประสบการณ์ด้านในของ 2 ศิลปินหนุ่ม คนหนึ่งเดินทางไปศึกษาที่มลรัฐนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา (ทวีศักดิ์) ส่วนอีกคนหนึ่งไปศึกษาที่เมืองสตุทการ์ท ประเทศเยอรมัน (อนุพันธุ์) ทว่าทั้งคู่ต่างไปเรียนจากสำนักปรัชญาเดียวกันที่เรียกว่า "มนุษยปรัชญา" (Anthroposophy) ซึ่งสำนักนี้เรียกตนเองว่า "ศาสตร์แห่งจิตวิญญาณ"

งานจิตรกรรมสีน้ำที่สะท้อนทั้งบุคลิกภาพและตัวตนที่แตกต่าง และต่างก็ซึมซับเรียนรู้และมุ่งทำงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งในขณะที่ใช้ชีวิตในต่างแดนและยามเมื่อคืนสู่แผ่นดินถิ่นเกิดแล้ว

แม้นว่าเขาทั้งสองจะต้องเดินทางกรุงเทพฯ-นิวยอร์ก กรุงเทพฯ-สตุทการ์ท ซึ่งเป็นการเดินทางเชิงกายภาพ หากชีวิตด้านในหรือการเดินทางของจิตวิญญาณ เป็นสิ่งที่ทั้งสองให้คุณค่าสูงสุด ฉะนั้นจึงนิยามงานชุดนี้ว่าเป็นการเดินทางภายใน

ความน่าสนใจ คือเขาทั้งสองเป็นคนตะวันออกที่เติบโตต่างเวลาและสถานที่ ทั้งมุมมองและประสบการณ์ชีวิต จึงเป็นภาพสะท้อนของการสร้างงานจิตรกรรมจากพลังแห่งปรัชญา

การเดินทางนั้นนักเดินทางต้องประสบพบเห็น ผู้คน สังคม และถิ่นที่แตกต่างกัน รับรู้วัฒนธรรมที่ไม่คุ้นชินของตน ฯลฯ ซึ่งความรับรู้ใหม่ทั้งปวงนั้นสั่งสมและประสานกับความพยายามค้นหาความหมายของชีวิต อีกทั้งการพยายามค้นหาอัตลักษณ์เฉพาะตนผ่านการงาน

Identity is Destiny
Abstract Painting of The Two Seekers
By Taweesak Ujugatanond and Anupan Pluckpankhajee

These are the work from the inner experiences of two artists. One went to study in New York, USA (Taweesak.) Another went to study in Stuttgart, Germany (Anupan.) But both of them studied from the same school of philosophy which called "Anthroposophy" or "the science of spiritual".

These paintings are the mirror of their unique beings, characters ,experiences, willing and their continuing since they lived in the foreign countries until moved back to their mother land, Thailand.

Although they traveled from Bangkok to New York and Bangkok to Stuttgart: these journeys are only the physical, their meaning and value is the inner journey. So they defined their works as the inner journey.

Both of them are the easterners who were born in the different time and space. But from the different view and experience they created their works from the power of philosophy.

In the journey, the traveler experience people and society in the unknown land. They learn the new culture from their different background and integrate the new perception with their trying to find the meaning of life. And trying to seeking the

อภินันทนาการจาก
Art for Inner Development Project
By NIPPON PAINT

ANUPAN PLUCKPANKHAJEE

Rama IX Art Museum Foundation

IDENTITY IS DESTINY

IDENTITY IS DESTINY

an abstract work by TAWEESAK UJUGATANOND, ANUPAN PLUCKPANKHAJEE

อัตลักษณ์ คือ ชะตาชีวิต จิตรกรรมแนวนามธรรม

© ทวีศักดิ์ อุชุคตานนท์, อนุพันธุ์ พฤกษ์พันธ์ขจี

จัดพิมพ์โดย : โครงการศิลปะเพื่อพัฒนาตัวตนด้านใน (Art for Inner Development)

187/17 ถ.จรัลสนิทวงศ์ ท่าพระ บางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ 10600 โทร. 01-4319809

โดยการสนับสนุนของ บริษัท นิปปอนเพนต์ ประเทศไทย จำกัด

ISBN : 974-94252-8-6

พฤษภาคม พ.ศ. 2549 ราคา 290 บาท

ดำเนินการผลิตโดย บริษัท ปาปิรุส พับลิเคชั่น จำกัด โทร. 02-2872492

รายได้จากการจำหน่ายทั้งหมดสมทบทุนจัดตั้งศูนย์ศิลปะมนุษยปรัชญาแห่งประเทศไทย

ขอขอบคุณ

คุณสืบพงศ์ พูนศรัทธา ประธานบริหาร บริษัท นิปปอนเพนต์ (ประเทศไทย) จำกัด

คุณอภิสิรี จรัลชวนะเพท, มูลนิธิโรงเรียนอนุบาลบ้านรัก

คุณวิทิต ลีนุตพงษ์ บริษัท ยนตรกิจ ประเทศไทย จำกัด

โรงพยาบาลสมิติเวช ศรีนครินทร์

ศ. เกียรติคุณ นพ.ธีรเชัย ฉันทโรจน์ศิริ พญ.สุรางคณา เตชะไพฑูรย์

คุณอภิศักดิ์ สนจด คุณพามดา โสตถิพันธุ์ คุณกรดา ศรีทองเกิด คุณกวิฏ ตั้งจรัสวงศ์ หอศิลป์ตาดู

นพ.จอม ชุมช่วย คุณนิติ วัฒยา คุณโกวิท เอนกเชัย คุณหัสนีย์ แก้วล้วน

คุณเรืองศักดิ์ ปันประทีป คุณเกศแก้ว ทองจรูญ คุณดำรง โพธิ์เตียน

คุณอดุลย์ และ คุณจิตรา ฟูตระกูล คุณเกริกนุระ ยมนาค คุณสวาง พงศ์ศิริพัฒน์

ครอบครัวพฤกษ์พันธ์ขจี ครอบครัวอุชุคตานนท์ ครอบครัวมงคลค้านวณเขตต์

เพื่อนศิลปินกลุ่มรวมมิตร สัม. จุ. มน และบ้านสินเจริญ

คุณชรริน นิลศิริ และ คุณสถาพร ปานปรีดา

คุณสมพล โลกณสิริ คุณเกศรา แซ่แต้ คุณวรนุช สิทธิยานันท์ บริษัท ปาปิรุส พับลิเคชั่น จำกัด

Christopher Schaefer Signe Schaefer Norman Davidson Sunbridge College NY. USA

Frau Brigitte Ketterlinus มูลนิธิ Hanns - Seidel - Stiftung Dr. Michael Czepella

Rama IX Art Museum Foundation

Art for Inner Development Project by Nippon Paint

NIPPON PAINT

ความตั้งใจดีจากนิปปอน

บริษัท นิปปอนเพนต์ (ประเทศไทย) จำกัด ผู้ผลิตและจำหน่ายสีที่ใช้ในอุตสาหกรรมการประกอบรถยนต์ รถมอเตอร์ไซด์ เครื่องใช้ไฟฟ้า สีทาอาคารบ้านเรือนและอื่นๆได้มองเห็นความสำคัญของโครงการศิลปะเพื่อพัฒนาตัวตนด้านใน เนื่องจากวัตถุประสงค์และลักษณะของโครงการดังกล่าวมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และการดำเนินงานของหน่วยงานหนึ่งของเราที่เรียกว่า "ศูนย์ออกแบบสี (Colour Design Center)" ในหน่วยงานนี้เรามีผู้เชี่ยวชาญในด้านสีและการออกแบบสีที่จะคอยให้คำปรึกษาและบริการในการเลือกสีให้เหมาะกับรถยนต์ รถจักรยานยนต์ อาคาร บ้านเรือน สำนักงานและโครงการต่างๆให้สอดคล้องกับความต้องการของเจ้าของให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ให้เกิดความสวยงามและให้เหมาะกับอารมณ์และอุปนิสัยใจคอของเจ้าของอาคารหรือโครงการต่างๆ เราทราบดีว่าสีมีอิทธิพลต่อความรู้สึกและอารมณ์ของมนุษย์เป็นอย่างมาก เช่นเดียวกับอาจารย์อนุพันธุ์ ผู้ซึ่งเป็นนักศิลปะบำบัด ที่นำเอาสีมาเป็นองค์ประกอบหนึ่งเพื่อใช้ในการเพาะปลูกและเสริมสร้างเมล็ดพันธุ์ทางจิตวิญญาณ เพราะฉะนั้นเพื่อช่วยส่งเสริมให้โครงการของอาจารย์อนุพันธุ์ ก้าวต่อไปและขยายออกไปอย่างไม่หยุดยั้ง บริษัท นิปปอนเพนต์ (ประเทศไทย) จำกัด จึงขอเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนโครงการนี้ตลอดไป

บริษัท นิปปอนเพนต์ (ประเทศไทย) จำกัด ไม่เพียงแต่มีความเชี่ยวชาญและชำนาญในด้านการออกแบบสีและใช้สีให้เป็นประโยชน์สูงสุดต่ออารมณ์และสภาพจิตใจของคนเราเท่านั้น บริษัท นิปปอนเพนต์ ยังได้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีประโยชน์ต่างๆ อีกมากมายเพื่อเป็นตัวเลือกสำหรับเจ้าของโครงการบ้านเรือนและโครงการต่างๆให้เหมาะกับความต้องการที่หลากหลายออกไป ล่าสุด บริษัท นิปปอนเพนต์ ได้แนะนำเทคโนโลยีล่าสุดของสีทาอาคารบ้านเรือนที่ปลอดกลิ่น ปลอดมลภาวะและปลอดภัยต่อผู้ใช้ เจ้าของหรือผู้อยู่ในอาคารบ้านเรือนหรือโครงการนั้นๆ คือสี NIPPON ODOURLESS บริษัทหวังเป็นอย่างยิ่งว่า บริษัทจะก้าวไปข้างหน้าในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆต่อไปอย่างไม่หยุดยั้งเพื่อประโยชน์ของผู้บริโภคและสังคมไทย

คุณสืบพงศ์ พูนศรัทธา

ประธานบริหาร บริษัท นิปปอนเพนต์ (ประเทศไทย) จำกัด

โครงการศิลปะเพื่อพัฒนาตัวตนด้านใน (Art for Inner Development)

โครงการศิลปะเพื่อพัฒนาตัวตนด้านใน (Art for Inner Development) ถูกริเริ่มขึ้นจากมูลนิธิโรงเรียนอนุบาลบ้านรัก (Baan Rak Kindergarten Foundation) และได้รับงบประมาณในการสนับสนุนทั้งหมดจาก บริษัท นิปปอนเพนต์ (ประเทศไทย) จำกัด

ซึ่งโครงการศิลปะเพื่อพัฒนาตัวตนด้านในได้ใช้รากฐานและแนวคิดมนุษยปรัชญา (Anthroposophy) และแนวทางของการศึกษาวอลล์ดอร์ฟ ซึ่งถือกำเนิดในประเทศเยอรมันกว่า 80 ปี โดย ดร. รูดอลฟ์ สไตเนอร์ (Dr. Rudolf Steiner) ผู้ซึ่งเป็นทั้งกวี นักปรัชญา และนักวิทยาศาสตร์

โครงการได้มุ่งเน้นถึงการเผยแพร่องค์ความรู้ในแนวมนุษยปรัชญา และบ่มเพาะเมล็ดพันธุ์ให้กับ ผู้คนที่สนใจ กลุ่มครู ผู้ปกครอง ศิลปิน รวมทั้งเด็กปกติและเด็กพิเศษ ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด โดยในปีแรกมีการจัดกิจกรรมที่ใช้ศิลปะพัฒนาตัวตนด้านในให้กับกลุ่มอาสาสมัครครูที่จะต้องทำงานกับเด็กที่ประสบภัยสึนามิ (Tsunami) รวมถึงการจัดแสดงภาพในแนวมนุษยปรัชญา (Anthroposophy Art) และการจัดเวิร์คชอปการทำงานศิลปะในแนวมนุษยปรัชญา ซึ่งนับว่าเป็นกิจกรรมที่สร้างสรรค์และยั่งยืนในการเพาะปลูกและเสริมสร้างเมล็ดพันธุ์ทางจิตวิญญาณ

ซึ่งทางบริษัท นิปปอนเพนต์ (ประเทศไทย) จำกัด ได้เล็งเห็นถึงคุณค่าและความงามของศิลปะที่มีผลต่อการพัฒนาภายในของมนุษย์ ซึ่งเปรียบดังการดูแลบ่มเพาะเมล็ดพันธุ์อ่อนให้ได้รับความสมบูรณ์จนเติบโตเป็นต้นกล้าและเป็นต้นไม้ใหญ่ในสังคม ❑

Rama IX Art Museum Foundation

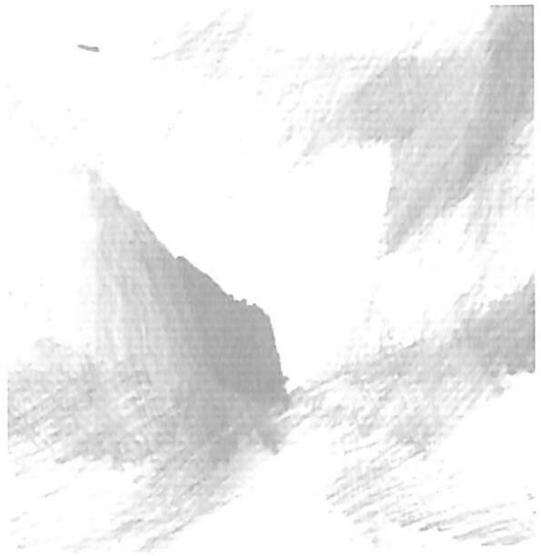

เสี้ยวหนึ่งในจิตสำนึกจากสำนักศิลปะแห่งมนุษยปรัชญา

อนุพันธุ์ พฤกษ์พันธ์ชจี : เขียน

ในฤดูหนาว หิมะกำลังตกและท่วมอยู่กองเต็มทั่วท้องถนน มันเป็นวันแรกของการเปิดภาคเรียน หลังเทศกาลเฉลิมฉลองคริสต์มาส <Weihnachten> ของชาวเยอรมัน สำหรับโรงเรียนที่ไม่ใหญ่และไม่เล็กจนเกินไปแห่งนี้ ฉันเดินย่ำผ่านกองหิมะ และลัดเลาะไปตามถนนลาดชันบนภูเขาลูกเล็ก ที่ชื่อว่า วิลล่า แบร์ก <Villa Berg> ฉันอ่านป้ายชื่อโรงเรียนด้วยความพึงใจในการมาถึง ทำไมละ? ก็ฉันใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก จึงจะพบการศึกษาศิลปะในเส้นทางเหมาะสมกับตัวฉัน และเป็นการศึกษาที่ให้ชีวิตนั้นงดงาม

หากว่าสิ่งที่ฉันได้รับในวันแรกของการเรียนนั้น กลับเป็นพู่กันสีดำที่ครู <Frau Ketterlinus> ได้มอบให้ ครูผู้หญิงที่ฉันรู้สึกไม่คุ้นชิน หากแต่มองด้วยสายตาแวบแรก เธอช่างดูสง่างาม เดินตัวตรง ผมสีทองของเธอรวบเป็นมัดเกล้าไว้ด้านหลัง ยามนั้นฉันรู้ว่า ผู้หญิงที่มอบพู่กันให้ฉันนั้นมีบุคลิกเป็นครูจริง ๆ และพู่กันด้ามนั้น เชื่อได้ว่าฉันไม่อาจพบเจอได้ในเมืองไทย ขนของพู่กันคล้ายกับพัดที่อ่อนนุ่ม หากแต่คราใดสะบัดฝีแปรงมันช่างเป็นรอยแปรงที่บาดคม

ฉันเดินกลับบ้าน ผ่านหิมะโปรยปราย มองท้องฟ้าที่ทึมเทาราวกับโหดร้ายต่อฉัน ทว่าก็ยังอุ่นใจในการมาถึงที่นี่ ณ โรงเรียนแห่งนี้ พร้อมกับพู่กันประจำตัวอันใหม่ ซึ่งนอนอยู่ในกล่องใส และหลับอยู่ในเป้สีดำ ติดตัวตลอดการเดินทาง

จากบทบันทึกในสมุดไดอารี่
7 มกราคม 2544 , สตุ๊ทการ์ท เยอรมัน

Rama IX Art Museum Foundation

การเคลื่อนไหวทำให้จิตวิญญาณนั้น เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับบทเพลงและจักรวาล

ไดอารี่เล่มสีเหลืองอันคุ้นชินถูกเปิดขึ้นอ่านอีกครั้ง แม้ระยะเวลาจะผ่านไปนาน ความทรงจำได้กลับมาโลดแล่น และย้ำเตือนช่วงเวลาแห่งการเรียนรู้แสวงหา มีบทกวีของ ดร. รูดอล์ฟ สไตเนอร์ <Dr. Rudolf Steiner> ที่ทำให้ผมรู้สึกเบิกบานกับการเขียนความเรียงชิ้นนี้ และเป็นการสื่อสารถึงผู้อ่านขึ้นมาอย่างฉับพลัน

Der Sonne Licht durchflutet
Des Raumes Weiten.
Der Vögel Singen durchhallet
Der Luft Gefilde.
Der Pflanzen Segen entkeimet
Dem Erdenwesen.
Und Menschenseelen erheben
In Dankgefühlen
Sich zu den Geistern der Welt.

Dr. Rudolf Steiner

แสงตะวันสาดโถมสู่ห้วงอวกาศ
เพลงวิหคก้องทั่วท้องนภา
พืชพันธุ์เติบกล้าจากแม่ธรณี
จิตมนุษย์ยกขึ้นสู่ใจอันเปี่ยมปรีดิ์
แด่จิตวิญญาณทั้งมวลของโลก

ความเข้าใจในศิลปะของผมถูกหลอมรวมขึ้นใหม่อย่างช้า ๆ จากแนวคิดของสำนักศิลปะแห่งมนุษยปรัชญานั้นที่เน้นการพัฒนาชีวิตด้านใน ไม่เว้นแม้แต่ผู้สอน หรือลูกศิษย์อย่างเรา จะได้รับความรู้สึกบางอย่างจากเขาหรือเธอในฐานะครู การให้ความสำคัญกับการดำเนินชีวิตจึงมีคุณค่าไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการศึกษาศิลปะ วิชาต่าง ๆ ของการเล่าเรียนนั้นล้วนเป็นวิชาที่เหนือการคาดหมายของการศึกษาศิลปะและต่างไปจากสถาบันการศึกษาศิลปะในแบบกระแสหลัก ดนตรี, ยูริธมี <Eurythmy> ซึ่งเป็นการให้ร่างกายและจิตทำงานร่วมกันในขณะการเคลื่อนไหว รวมถึงมนุษยปรัชญา วิชาเหล่านี้ล้วนเป็นเบ้าหลอมที่แข็งแกร่งของการหล่อหลอมชีวิตและจิตวิญญาณของมนุษย์ สำหรับผมแล้ว สิ่งเหล่านี้ช่างงดงามและล้วนน่าเรียนรู้ น่าค้นหา

บริเวณห้องโถงใหญ่ของการทำยูริธมี <Eurythmy> แสงจากธรรมชาติได้ลอดเล็ดผ่านกระจกโค้งลงหลังคาอย่างแผ่วเบา มันเป็นแสงสว่างพอที่จะทำให้เราได้เคลื่อนไหวในเช้าที่ค่อนข้างทึมเทานี้ ก้าวแรกของการเคลื่อนไหว ผมกลายเป็นดั่งท่วงทำนองหนึ่งของดนตรีคลาสสิก

บทเพลงของ เฟรเดริค โชแปง แต่ละตัวโน้ตนั้นล้วนทำให้หัวใจด้านในของผมสั่นสะเทือน และการเคลื่อนไหวนั้นเราไม่อาจเคลื่อนไหวได้อย่างคนเดียวในชั้นเรียนขนาดย่อม 8 – 10 คน สิ่งที่ผมรู้สึกได้ในเวลานั้นคือ การเคลื่อนไหวทำให้จิตวิญญาณนั้นเป็นอันหนึ่ง

การทำงานศิลปะ
จึงเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

อันเดียวกันกับบทเพลงและจักรวาล

อาณาจักรและขอบเขตอันกว้างใหญ่ไพศาลของมนุษยปรัชญานั้น ได้ครอบคลุมศาสตร์ทั้งหลายในโลกนี้ไว้อย่างมากมาย ซึ่ง ดร. รูดอล์ฟ สไตเนอร์ ได้ปาฐกถาองค์ความรู้ต่าง ๆ ไว้หลังช่วง ค.ศ. 1921 หากจะกล่าวว่าองค์ความรู้จากสไตเนอร์เกิดจากญาณทัศน์ <Intuition> ก็คงจะไม่ผิดไปนักซึ่งในส่วนของศิลปะ สไตเนอร์ ได้เรียบเรียงและนำเสนอทฤษฎีสีเพิ่มเติมจากเกอเธ่[1]

กล่าวกันว่า ในทฤษฎีสีนี้ สไตเนอร์ได้นำเสนออย่างหยั่งลึกและก้าวล้ำไปกว่าเกอเธ่อีกหลายเท่า เราอาจรู้จักทฤษฎีที่ใช้อยู่กันทั่วไป นั่นก็คือ ทฤษฎีจากนิวตัน หากแต่นิวตันนั้นพินิจแต่เพียงสีแห่งภายนอก ขณะที่เกอเธ่ และสไตเนอร์ก้าวล้ำไปสู่สีแห่งโลกด้านใน และเอเธอริค ฟอร์ส <Etheric Forces>[2] ซึ่งลึกลงไปในอาณาจักรแห่งจิตและวิญญาณ

สไตเนอร์ และ เกอเธ่ ยังกล่าวถึงทฤษฎีในแบบที่นำเสนอนี้ว่า Physiological Colour ซึ่งต่างจากสีที่เรามองเห็นในธรรมชาติ <Atmospheric Colour> และสัมผัสได้ในภาวะปกติ ดังเช่น สีน้ำเงินจากฟากฟ้า สีแดงฉายฉานของยามเย็น เกอเธ่จึงได้ให้ทรรศนะสั้น ๆ กับสี ดังเช่น สีน้ำเงิน <Blue> เป็นสีที่ได้เคลื่อนไหวออกจากตัวเรา ขณะที่ซึ่งสีแดง <Red> และสีเหลือง <Yellow> นั้นพวยพุ่งมายังเรา

คุณภาพการใช้สีของงานในศิลปะแนวมนุษยปรัชญา ล้วนมีอิทธิพลต่อการทำงานของจิตรกรในยุคที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นงานสีน้ำของ โจเซฟ มารล์ลอร์ด วิลเลี่ยม เทอร์เนอร์ <1775 – 1851> ที่ศึกษาทฤษฎีของเกอเธ่ หรือกระทั่ง พอล คลี <1879 – 1940> ซึ่งทำงานในช่วงมนุษยปรัชญากำลังแพร่หลายอยู่ในยุโรป

สำหรับผมแล้ว การเดินทางไกลในครั้งนั้นและอีกหลายครั้งที่ผ่านมา การได้เรียนรู้ในสำนักมนุษยปรัชญาแห่งนี้ จึงเป็นสิ่งที่เรารู้สึกและเข้าใจได้ชัดเจนขึ้นถึงความอิสระจากภายใน และมันก็เป็นเช่นนั้นจริง ๆ. ในภาษาเยอรมันเราใช้คำว่า Waldorf <Frei - อิสระ> ซึ่งกลายเป็นคำแรกของชื่อโรงเรียนวอลล์ดอร์ฟ ที่ตอกย้ำถึงความอิสระจากภายนอก และเป็นอิสระจากภายในตนเอง

ในฐานะที่เราเป็นจิตรกรเราควรค้นหาคุณภาพที่แท้ของสีให้ปรากฏชัด ซึ่งหมายถึงคุณภาพด้านในเรารู้สึกกับมันอย่างไร และมันได้พูดเช่นไรกับเรา งานจึงเป็นทั้งการเรียนรู้ โต้ตอบ ทั้งภายนอก และภายใน

ภาพวาดศิลปะจึงกอปรด้วยจิตวิญญาณในอณูของภาพ ซึ่งแน่แท้ว่ามิใช่เพียงอากาศธาตุ

และนั่นเองการทำงานศิลปะ จึงเป็นเช่นปัจจุบันเสมอ

---

1 เกอเธ่ <Wolfgan Von Goethe> เป็นนักฟิสิกส์ นักวิทยาศาสตร์ กวี และปรัชญา ซึ่งภายหลัง ดร. รูดอล์ฟ สไตเนอร์ ได้เป็นผู้เรียบเรียงทฤษฎีฟิสิกส์ของเกอเธ่

2 เอเธอริค ฟอร์ซ หรือพลังชีวิตที่มองไม่เห็นด้วยตาเนื้อ คล้ายพลังปราณของอินเดีย หรือชี่ของจีน

3 โรงเรียนวอลล์ดอร์ฟ ก่อตั้งขึ้นมาจาก ดร. รูดอล์ฟ สไตเนอร์ โดยใช้แนวคิดจากมนุษยปรัชญาในการทำงานกับเด็กและครูผู้สอน

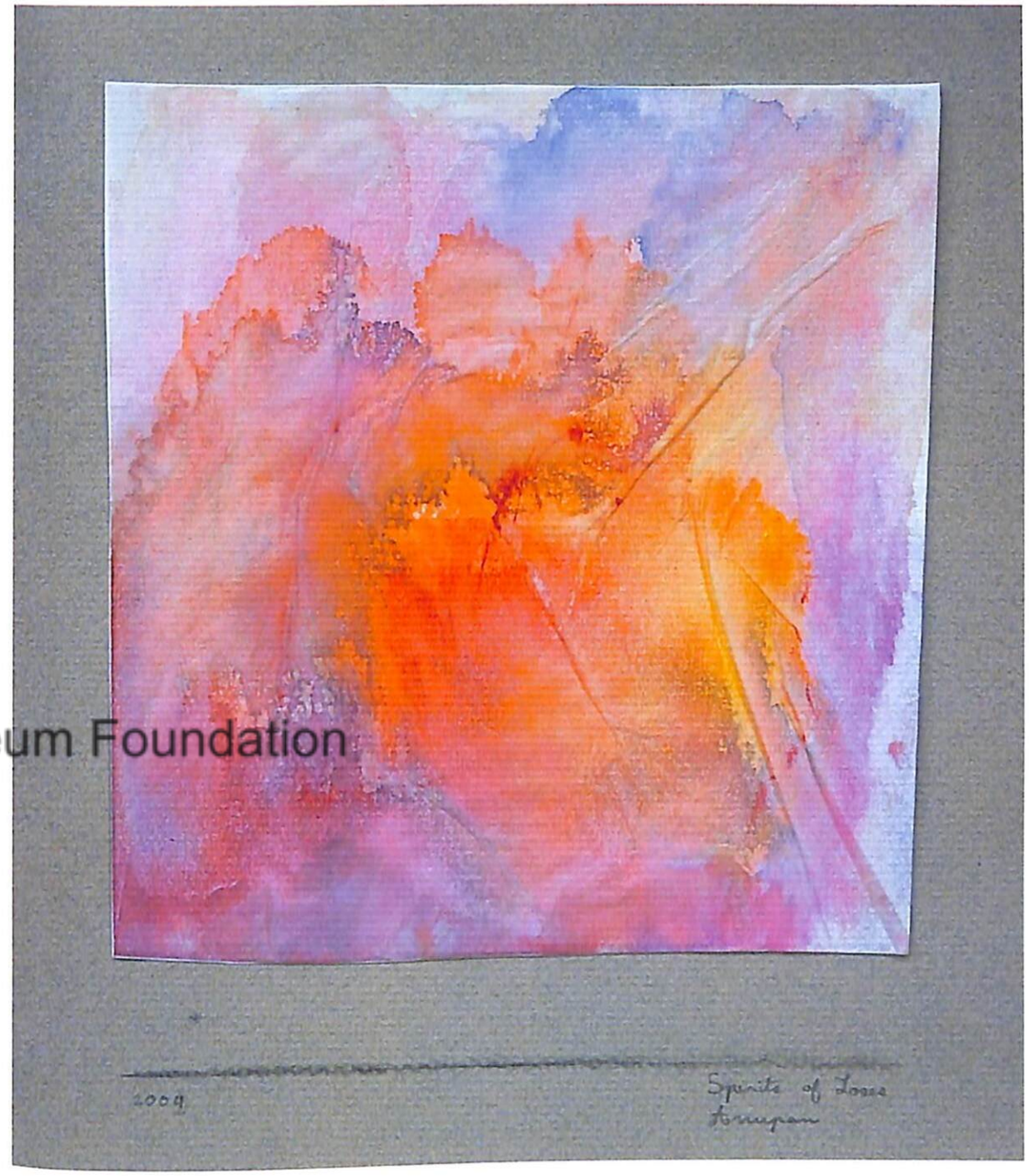

จิตวิญญาณแห่งกุหลาบ
สีน้ำบนกระดาษสาบนกระดาษสีน้ำตาล
23 x 25 ซม.

Spirit of Roses
Watercolour on sa paper on brown paper
23 x 25 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

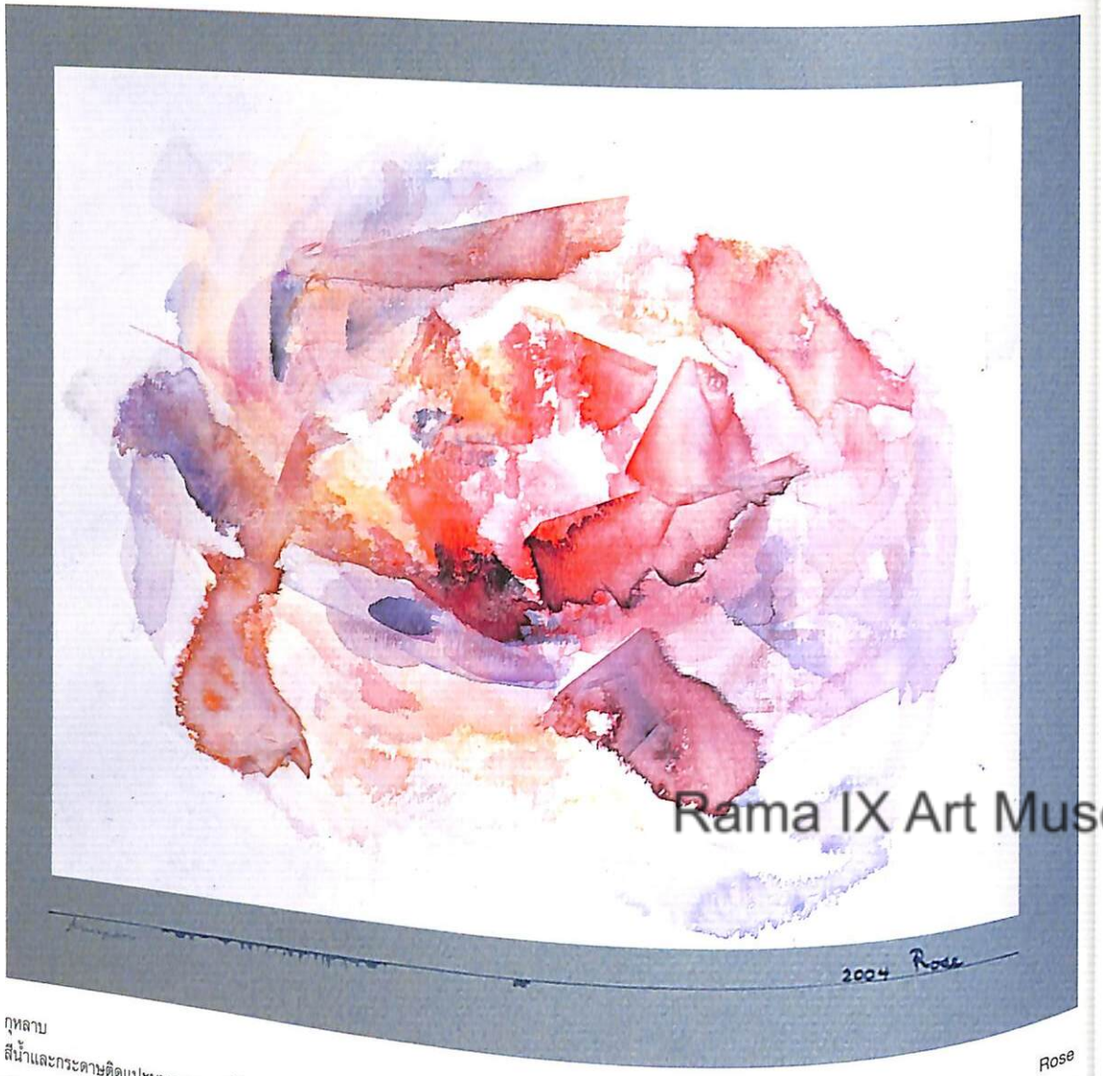

กุหลาบ
สีน้ำและกระดาษติดแปะบนกระดาษสีน้ำตาล
23 x 25 ซม.

Rose
Watercolour and collage on paper on brown paper
23 x 25 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

กุหลาบ
สีน้ำและกระดาษติดแปะบนกระดาษสีน้ำตาล
27 x 35 ซม.

Rose
Watercolour and collage on paper on brown paper
27 x 35 cm.

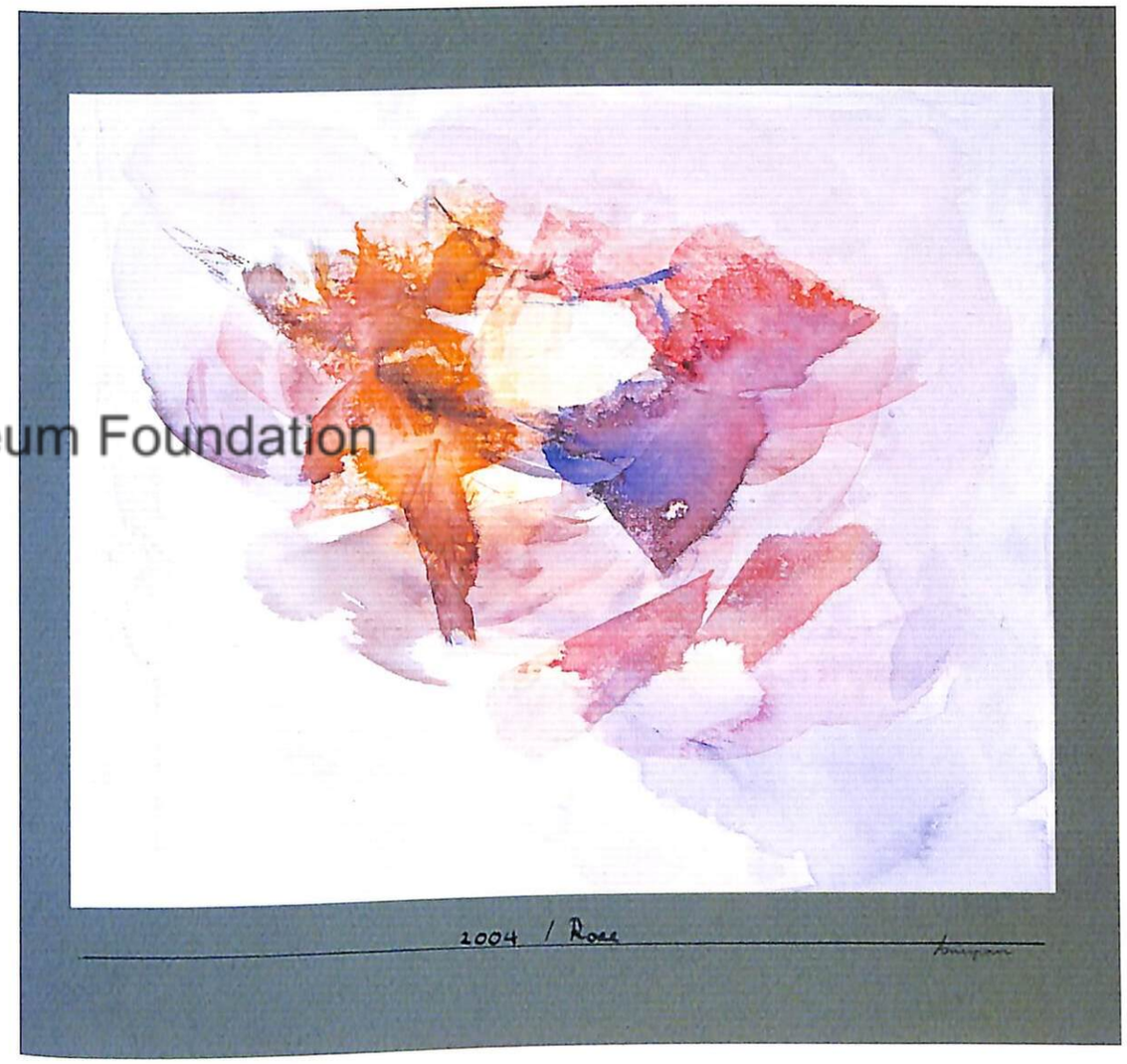

โบยบินและยืน ณ ที่นี่
สีน้ำและกระดาษสาติดแปะบนกระดาษ
36 x 47 ซม.

Fly and stand here
Watercolour and sa collage on paper
36 x 47 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

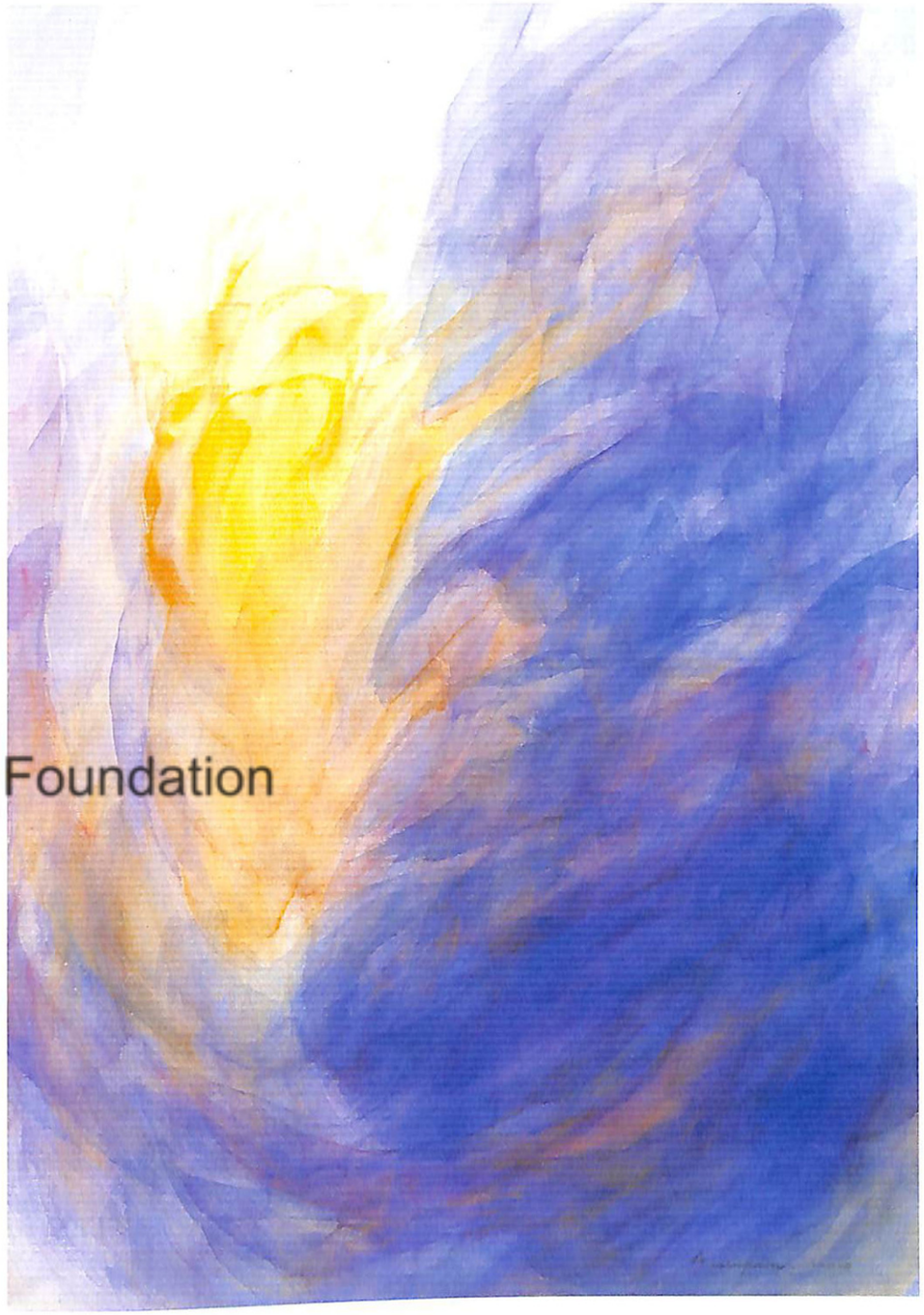

เปลวเพลิงในฤดูกาล
สีน้ำบนกระดาษ
48 x 68 ซม.

The season's flame
Watercolour on paper
48 x 68 cm.

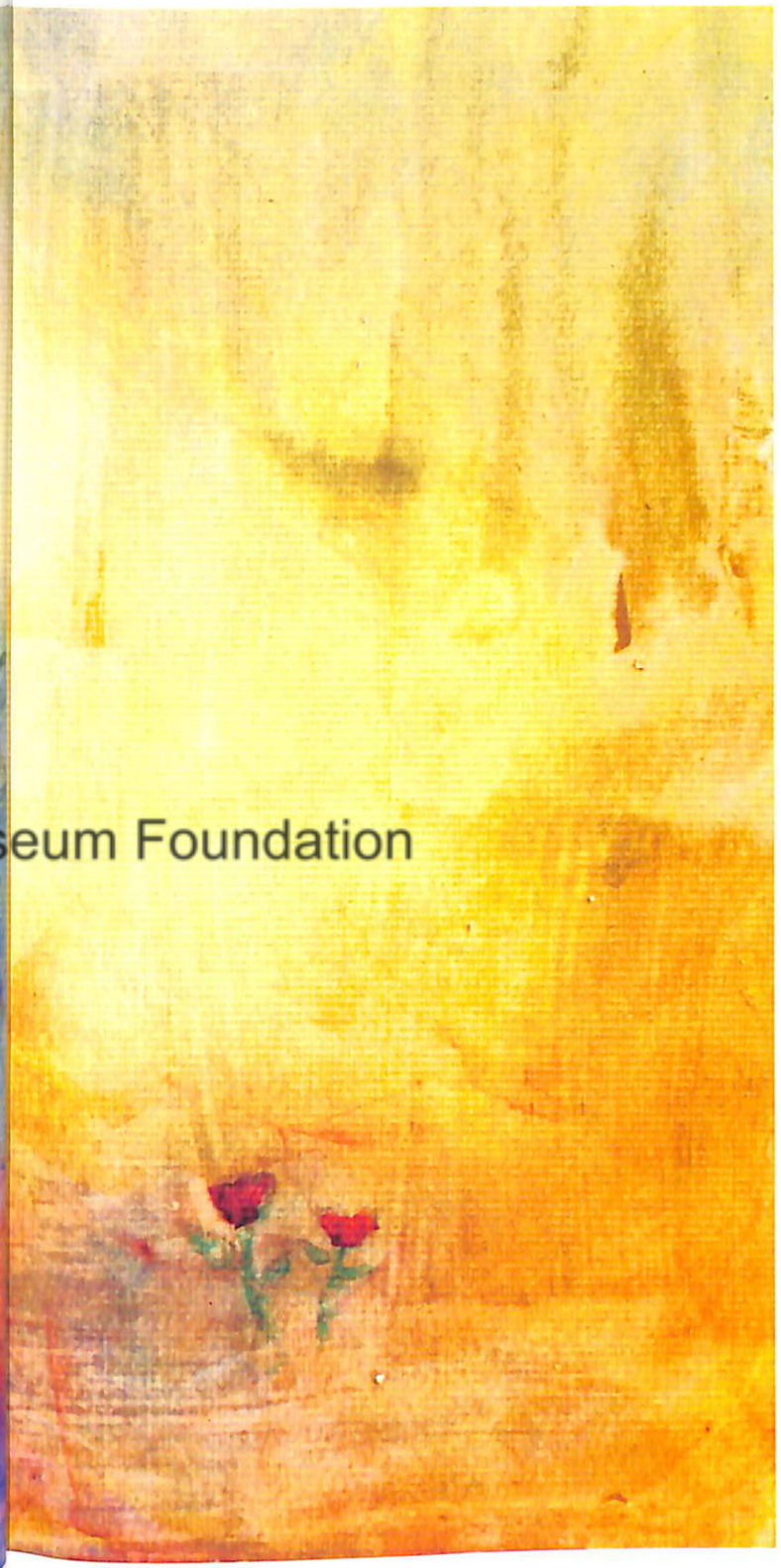

เจ้าชายน้อยเดินกลับมาในวันที่แสนเหงา
สีน้ำบนเกสโซบนกระดาษ
25 x 32 ซม.

Rama IX Art Museum Foundation

The return of a little lonesome prince
Watercolour on gesso on paper
25 x 32 cm.

เพื่อน
สีน้ำและชาร์โคลบนกระดาษสา
50 x 60 ซม.

Beside you
Watercolour and charcoal on sa paper
50 x 60 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

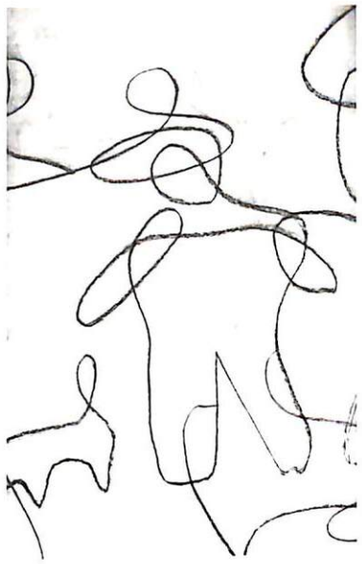

บางส่วนของชีวิต ทำงานเป็น นักศิลปะบำบัด

อนุพันธุ์ พฤกษ์พันธ์ขจี : เขียน

Children need art – both the fine arts and poetry and music. And there is a way of being actively engaged in both sorts that is suitable for children in their school years. If you are a teacher you should not talk too much about one or another art form being 'useful' for the training of certain human faculties. After all, art exists for its own sake. Teachers should love art so much that they do not want this experience to be lost to children. They will then see how the children grow through their experiences in art. It is art that awakens their intelligence to full life.

บางส่วนจากปาฐกถาของ ดร. รูดอล์ฟ สไตเนอร์
มีนาคม 1923.

ทุกวันนี้ บางส่วนของชีวิตผมได้มีโอกาสทำงานเป็นนักศิลปะบำบัด <Art Therapist> ซึ่งได้ศึกษาจากสำนักมนุษยปรัชญาที่มีศาสตร์นี้ทั้งในอังกฤษและเยอรมัน ผมค้นพบถึงร่องรอยของความสัมพันธ์ระหว่างการวาดรูปของตนเอง และการเฝ้ามองการทำงานศิลปะของเด็กทั้งในโรงเรียนและโรงพยาบาล

สำหรับผมแล้ว มันเป็นความสัมพันธ์ในแบบเกื้อกูล และมิได้เป็นเงื่อนไขในเชิงตรรกะ มันกลายเป็นสิ่งที่วิเศษมากที่ผมได้เห็นความอิสระของการลากเส้นจากเด็กตัวเล็ก ๆ คนหนึ่งในทุก ๆ สุดสัปดาห์ การลากเส้น